

Ліричка

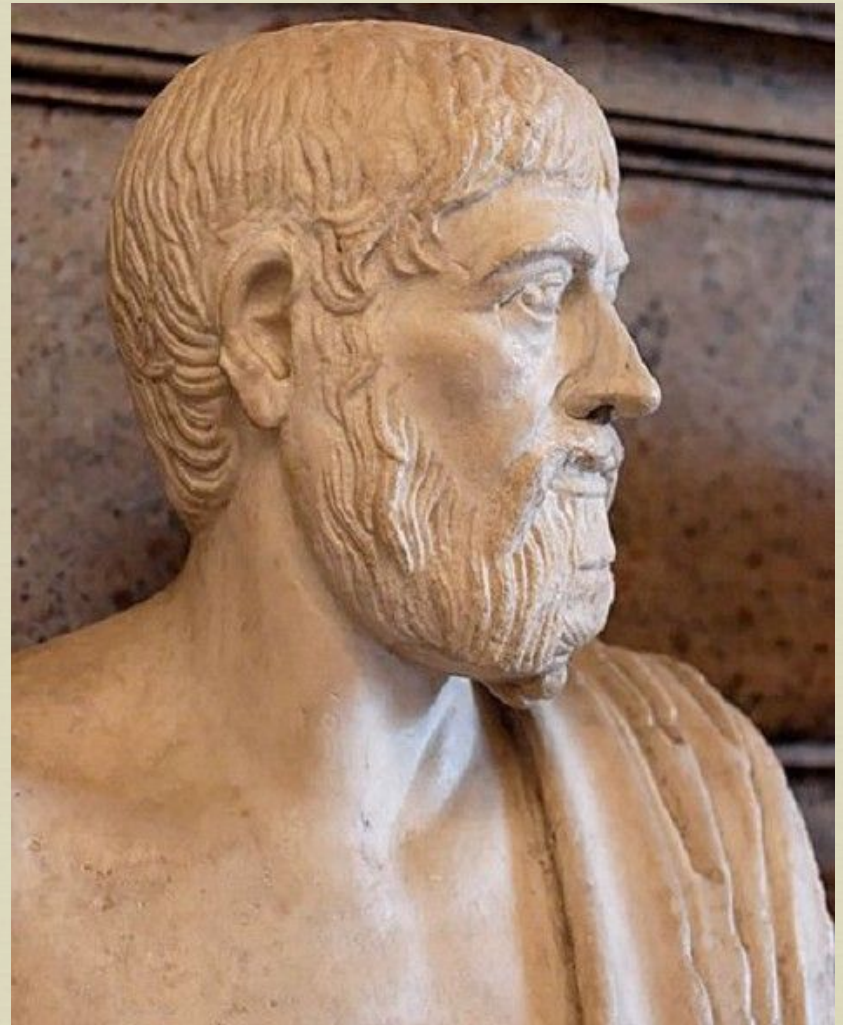
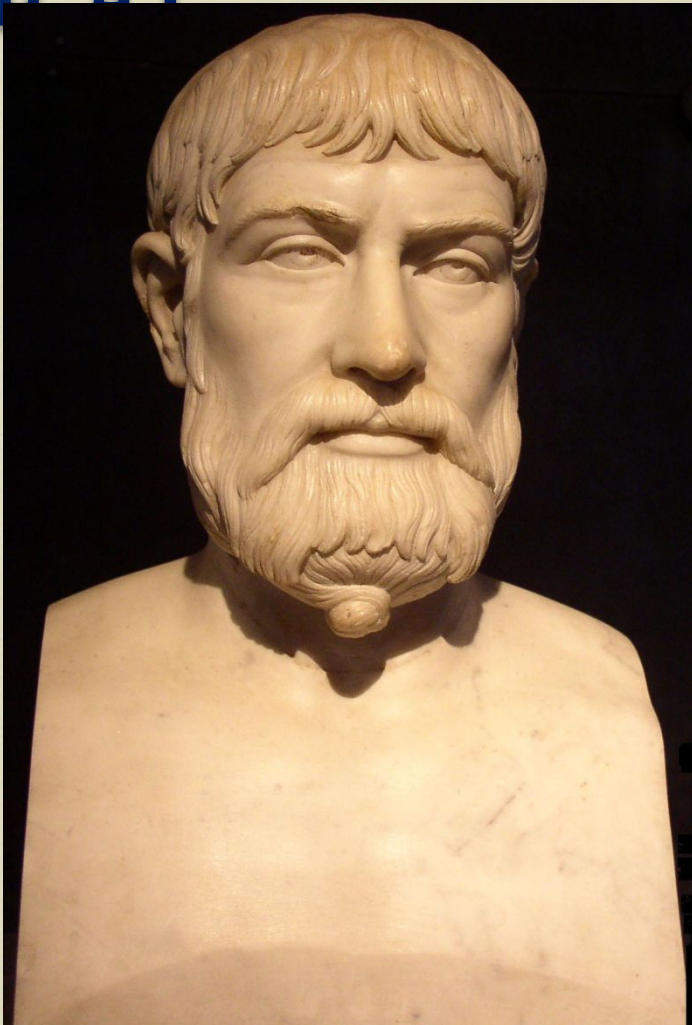
ВИКОНАЛИ:

ПАРХОМЕНКО ЮЛІЯ
АНТІПЕНКОВ ВІТАЛІЙ
БЄЛЯЄВА АННА
ПРИХОДЬКО ОЛЕНА
МАМОНОВА ВАЛЕРІЯ

Ода (від грец. ὠδή – пісня) – пісня на будь-яку тему, що виконувалася в давній Греції хором під музичний супровід, або хвалебний вірш, який присвячено уславленню важливих історичних подій або видатних осіб.

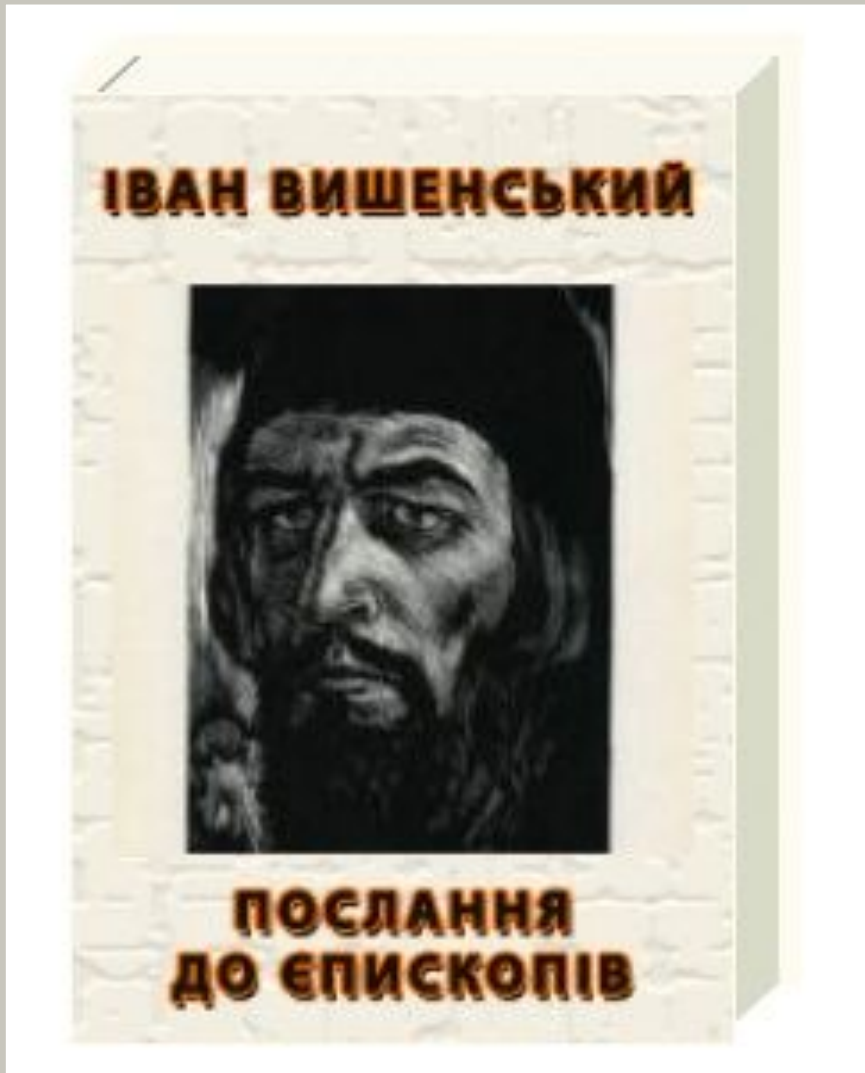
Основоположником жанру став давньогрецький поет *Піндар* (IV ст. до н. е.)

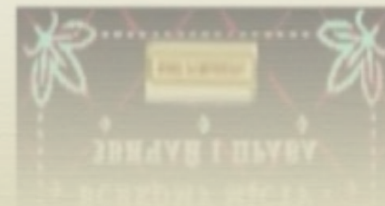
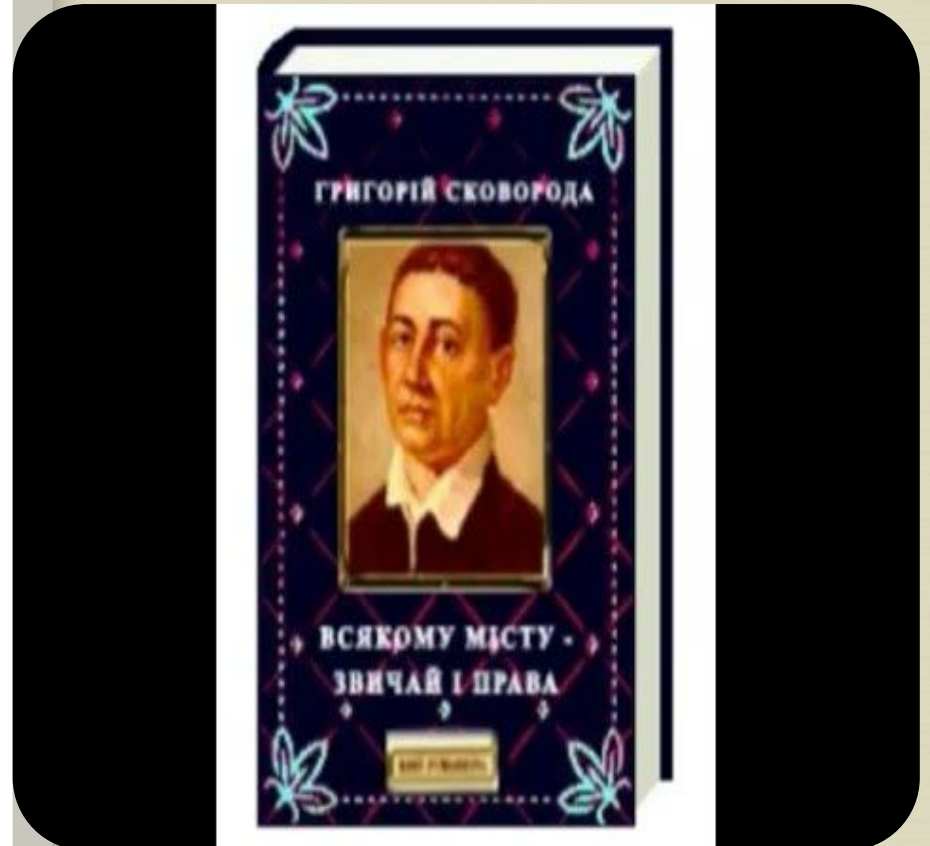
Сатира (лат. satira, від satura – суміш, усяка всячина) – особливий спосіб-художнього відображення дійсності, який полягає в гострому осудливому осміянні негативного.

Іван Вишенський
(«Послання до Єпископів»)

Григорій Сковорода
(«Всякому місту - звичай і права»)

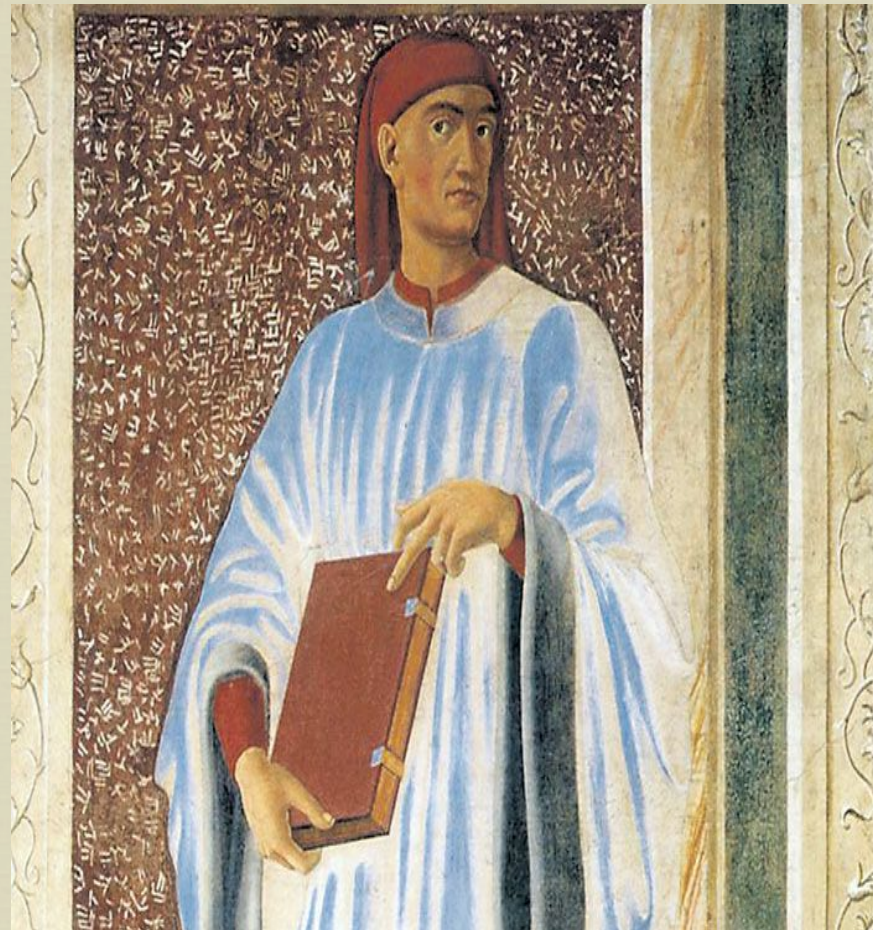

МАДРИГАЛ (ВІД ІТАЛ. MADRIGALE – ПІСНЯ РІДНОЮ МООВОЮ) – НЕВЕЛИЧКИЙ (ВІД 2 ДО 12 РЯДКІВ) ВІРШ НА ЛЮБОВНУ ТЕМУ.

Ф. Петрарка

Дж.

Балада

Баркарол
а

Вірш

Гімн

Пісн
я

Ліричні жанри

Сонет

Газель

Ода

Роман
с

Дума

Елегія

*Лірика (грец. *lyrikós* –
лірний; твір,
виконаний під
акомпанемент ліри)
– один із трьох,
нарівні з епосом та
драмою, родів
художньої
літератури та
мистецтва, в якому у
формі естетизованих
переживань
осмислюється
сутність людського
буття.*

Гімн (дав.-гр. ὕμνος; ἡ ύμνος – похвальна пісня)
– урочиста пісня, яка вихваляє та прославляє
кого-небудь або що-небудь (первісно
«божественний»)

Державний Гімн України

музика М. Вербицького
слова П. Чубинського

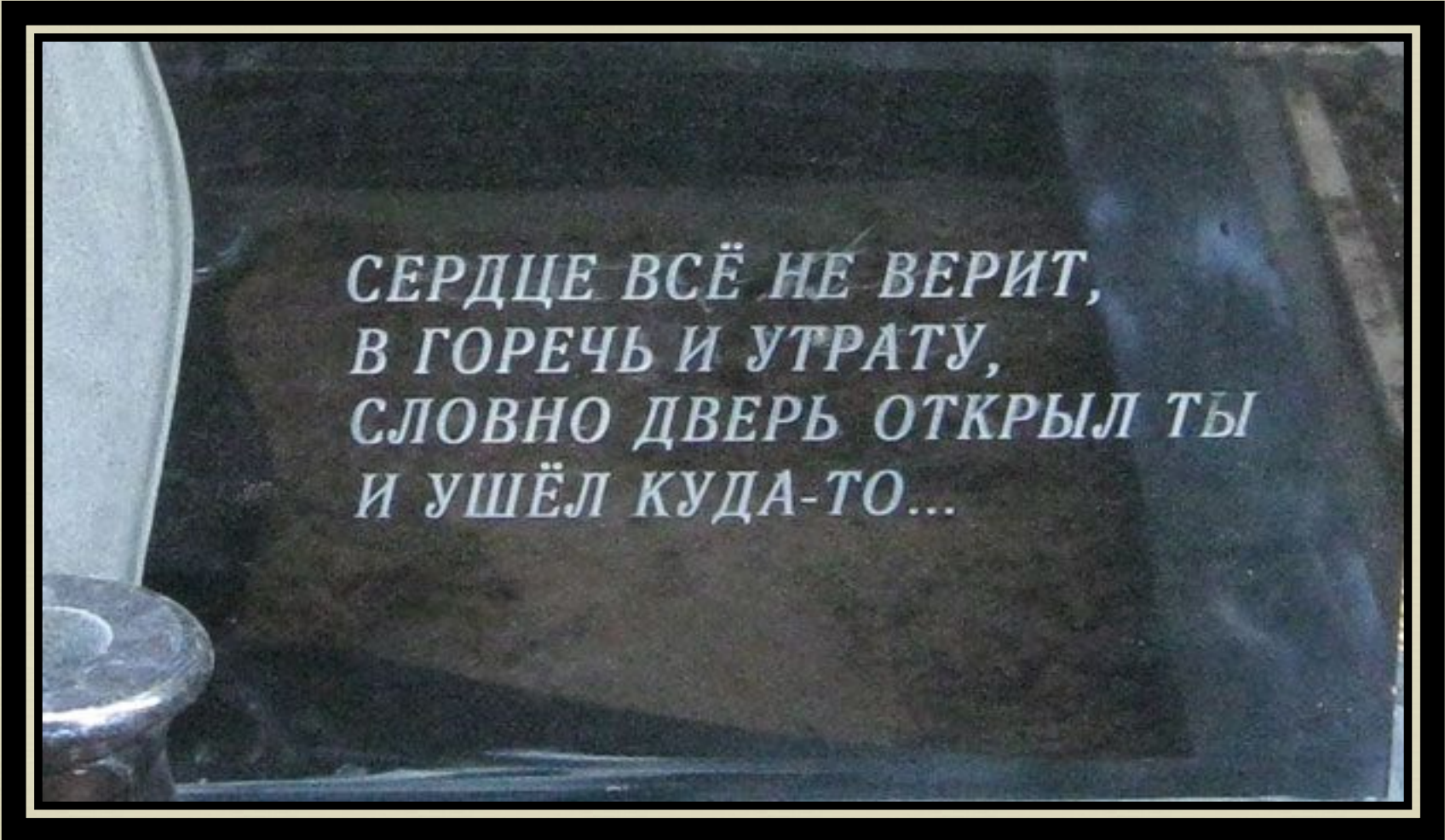
«Ще не вмерла України і слава, і воля,
Ще нам, браття молодії, усміхнеться доля.
Згинуть наші воріженьки, як роса на сонці.
Запануєм і ми, браття, у своїй сторонці.

Душу й тіло ми положим за нашу свободу,
і покажем, що ми, браття, козацького роду».

Яхуею

RU

Епітафія (від грец. eпитaφhίos – надгробний) – короткий текст на честь померлого, що написаний на надгробній плиті, а також слово використовується в переносному сенсі.

СЕРДЦЕ ВСЁ НЕ ВЕРИТ,
В ГОРЕЧЬ И УТРАТУ,
СЛОВНО ДВЕРЬ ОТКРЫЛ ТЫ
И УШЁЛ КУДА-ТО...

1. An ode is a type of lyrical stanza. It is an elaborately structured poem praising or glorifying an event or individual, describing nature intellectually as well as emotionally. A classic ode is structured in three major parts: the strophe, the antistrophe, and the epode.

2. Satire is a genre of literature, in which vices, follies, abuses, and shortcomings are held up to ridicule, ideally with the intent of shaming individuals, corporations, government, or society itself into improvement. Although satire is usually meant to be humorous, its greater purpose is often constructive social criticism, using wit to draw attention to both particular and wider issues in society.

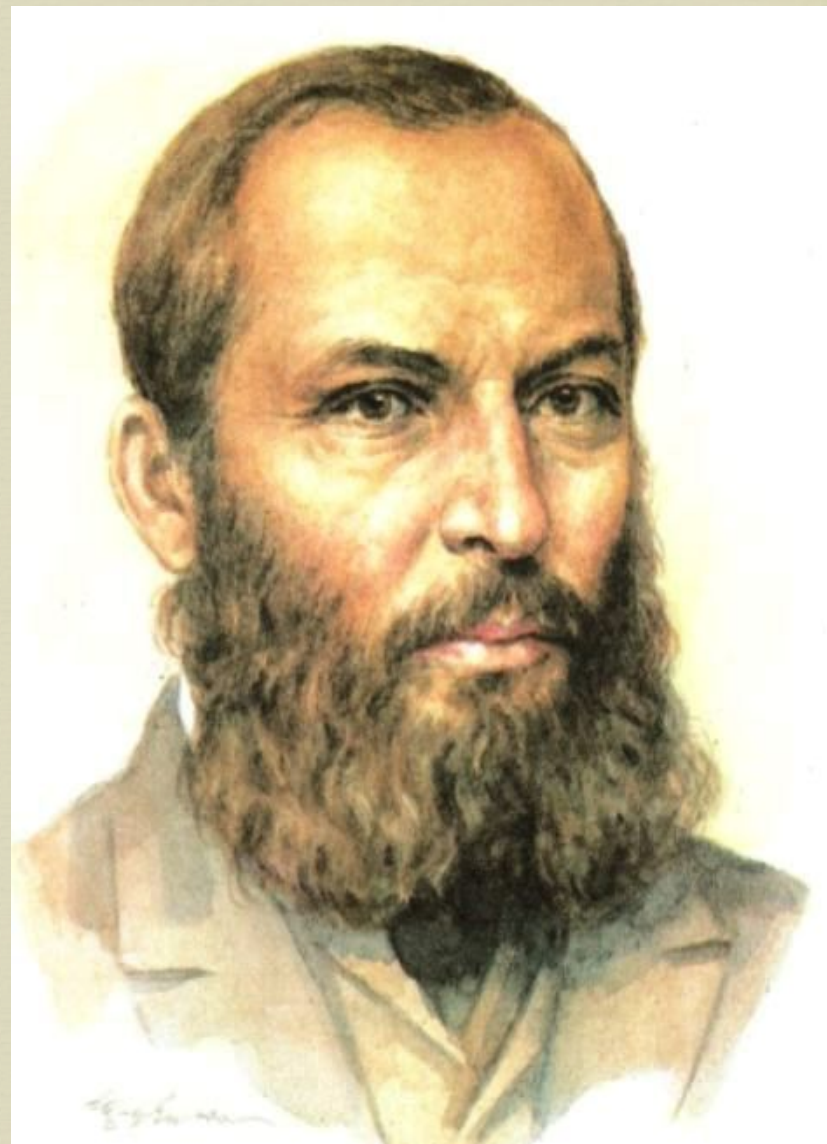
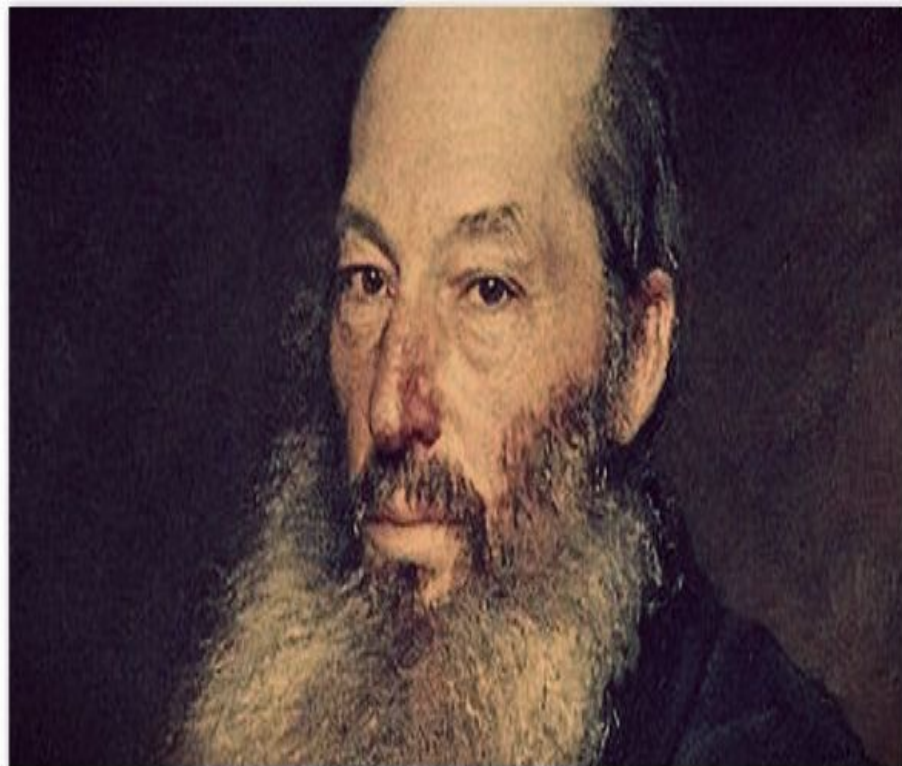
3. A madrigal is a secular vocal music composition of the Renaissance and early Baroque eras. Traditionally, polyphonic madrigals are unaccompanied; the number of voices varies from two to eight, and most frequently from three to six. It is quite distinct from the Italian Trecento madrigal of the late 13th and 14th centuries, with which it shares only the name.

4.A hymn is a type of song, usually religious, specifically written for the purpose of adoration or prayer, and typically addressed to a deity or deities, or to a prominent figure or personification.

5.An epitaph is a short text honouring a deceased person.

6.An epigram is a brief, interesting, memorable, and sometimes surprising or satirical statement.

*1. Афанасій Афанасійович
(Опанас Опанасович) Фет -
російський поет-лірик,
перекладач, мемуарист.*

2. «Заповіт»

ЗАПОВІТ

Як умру, то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широкого,
На Україні милій,

М

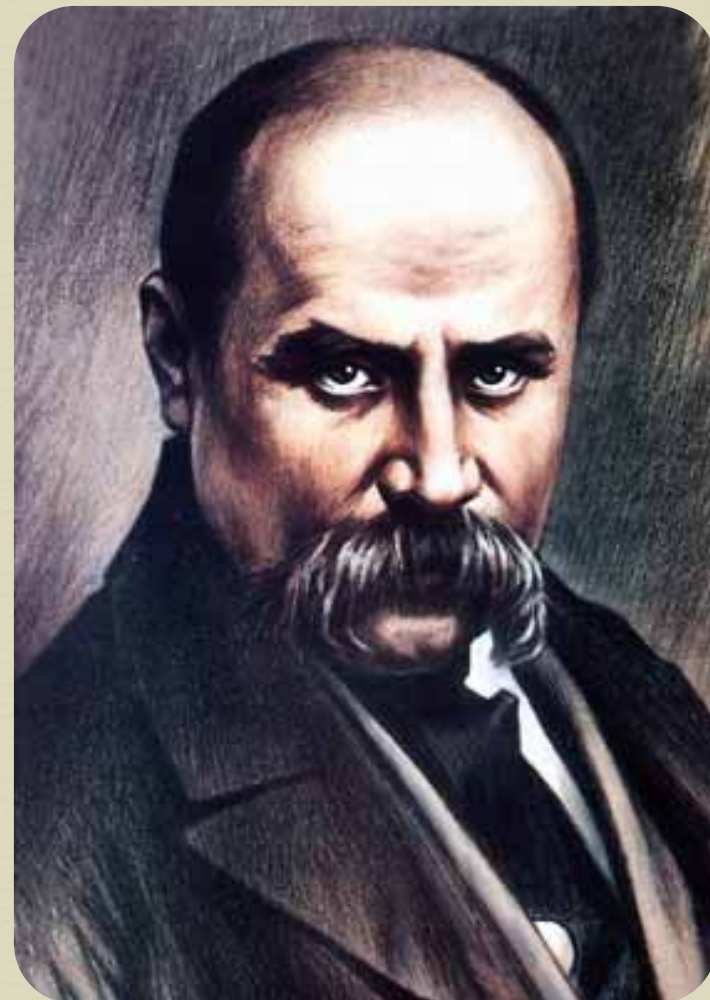
Щоб лани широкополі,
І Дніпро, і кручі
Було видно, було чути,
Як реве ревучий.

Поховайте та вставляйте,
Кайдани порвіте
І вражою злою кров'ю
Волю окропіте.

Ш

І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом.

1845

3. Василь

